

25.7.43

N° 7

L e h t i i l m e s t y y : ennen täysikuuta.
T i l a u s m a k s u t : entiset, lukuunottamatta liikevaihtoveroa, joka nyt poistettu.
T o i m i t u s : Muuttanut rahtaustoimisto T.Tiilen Seuraajat r.y.:n ent. huoneustoon.
K i r j a p a i n o : Oy. Kalpa Ab.:n monotypemönistintipainostin Possenassun Uudessa Liikepalatsissa.

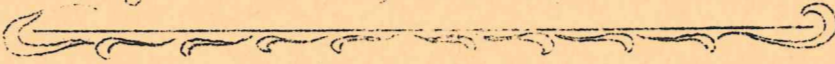
Haukkumiset ja muut avustukset ottaa kiitollisena vastaan

H I M A N K A

99

Ihminen, älä häpäise ihmistä.

99

Kansojen elämän tempo on voimistunut voimistumistaan. Kehitystä on tapahtunut aikojen alusta tähän päivään saakka. Uutta on tullut esille aina ja kaikkialla.

Kun puhutaan kehityksestä kohdistuu huomionne helposti vain kaikkeen sellaiseen, joka on silmin nähtävissä ja käsin kosketeltavissa, koska sellaisen toteaminen on niin vaivatonta. Koulut ja kirjat johdattavat meidät perille valtiollisen, yhteiskunnallisen, taloudellisen ja teknillisen kehityksen kulusta jne. Tiedon kautta aikojen tapahtuneeseen valtaisan kehityksen prosessiin tutustuminen on mielenkiintoista ja se saakin meidät usein ihmettelemään ja ihailemaan ihmisen suurta huomickykyä, hänen järkeään ja hänen aloiterikkauttaan.

Tämä ihmettely ei ole lähtöisin pelkästä itserakkaudesta, jos vaikka siihen sisältyisikin annoksen verran ihmiselle niin luontaista inhimillistä ylpeyttä, sillä niin ratkaisevan suuria ovat kehityksen askeleet olleet järjestyksettömistä olosuhteista järjestettyihin; luonnon orjuudesta luonnon herraksi; tiedon tyhjiöstä tiedon aarreaitaksi, että se antaa oikeuden moiselle kunnioittavalle ihmettelylle, varsinkin kun itse näemme tuossa kehityksessä pyrkimyksen kohti "valmista" maailmaa.

Tätä kaikkea ajatellessamme herää vastattavaksi kysymys: onko tämä kehitys ollut kaikinpuolin täydellistä? Ja siksi myös yhä useammin kuulemme väitteitä, että itse ihminen on jäänyt taka-alalle kehityksessä, selvennin sanoen: ihminen ei ole pystynyt kehittymään tasavertaisena sen materialistisen kehityksen kanssa, jonka hän itse on aikaan saanut. Ja juuri siksi "ihminen on monasti susi toiselle ihmiselle". Rauhan oloissa ei sitä niin helposti ehkä huomaa, mutta silloin, kun kollektiivinen

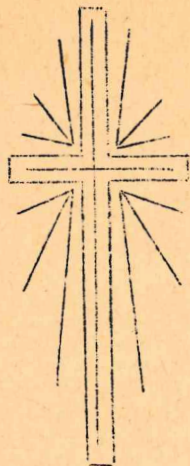
viha pääsee valloilleen näyttäytyä se sitä selvempänä. Kokonaiset kansakunnat saattavat vannoa, että korkein tahtomme on tuntea sataprosenttista vihaa sitä ja sitä kansakuntaa kohtaan, sillä vihassa on voimamme. Näin tahdotaan opettaa kansoja ennenkaikkea vihaamaan, koska se on nyt sodan aikakautena niin tärkeätä, tai ainakin yksi vaikuttava keino kansan vastustustahdon nostamiseksi mahdollisimman voimakkaaksi. Vihan tunteen nostattaminen saattaa kuitenkin helposti muodostua kaksiteräiseksi miekaksi- vanhaa kuvakieltä käyttäkseni. Nyt jo helposti havaitsemme, etteivät monetkaan meistä ihmisistä edes hätkähdä kuullessaan paljon uhreja vaatineista pommituksista ja muusta sellaisesta, koska tämä kaikki on ikäänkuin luontoon kuuluvaa.

On itsestään selvää, että sota synnyttää aina vihaa ja että tuo viha vähitellen turruttaa kansojen sydämet, mutta juuri siksi meidän kaikkien olisikin omalta osaltamme tehtävä työtä myös siinä mielessä, ettei viha pääsisi muodostamaan ihmisen sisäisen minän oleellisinta osaa. On syytä muistaa, että viha on keho rakennusmestari ja sen luomat rakennelmat hauraita ja että jokainen ajatus, hyvä ja paha, muuttuu aina teoksi ja aikaa myöten tavaksi. Se on elämän vääjäämätön laki. Mitä ajatusmaailmassasi elät, sen näet kerran toteutuneena edessäsi. Tämä pätee yhtä hyvin kansoihin kuin yksilöihinkin nähden.

Meillä suomalaisillakin on ollut näinä sodan vuosina syytä yhteiseen vihaan, jonka vihan laadun yksin me täysin oikein ymmärrämme. Vuosisatainen epävarmuus, sodan synnyttämä katkeruus ne ovat synnyttäneet tuon tunteen. Mutta tuo tunne ei voi kuitenkaan turmella sieluumme, koska päämääränämme on yksi yhteinen, jatkamaton ja kokonainen kansa. Siksi tahdomme myös pyrkiä yhteiseen sydämen jalouteen, sillä tiedämme, että ilman sitä emme milloinkaan saavuta todellista kokonaisuutta, kansallista eheyttä.

A. J.

V i k o i l e v a m i e l i .

Pyydän sinua lukijani hetkeksi pysähtymään yllä olevien sanojen eteen ja ajattelemaan niiden valossa suhdettasi muihin ihmisiin.

Joku on sattuvasti sanonut kuinka ihminen verrattessaan itseänsä toisiin ihmisiin näkee heidän heikkoutensa ikäänkuin suurennuslasin läpi. On niin helppoa nähdä lähimmäisen viat ja puutteet. Eikä siinä kyllin, vaan me näemme ne tavallisesti monin verroin suurennettuina. Syy minun onnettomuksiini ja vastoinkäymisiini sekä välien rikkoutumiseen toisten ihmisten ja minun välillä on etsittävässä muista ihmisistä eikä minusta. Näin me ajattelemme. Meidän täytyy myöntää, että asianlaita voi olla joskus näinkin, mutta vain harvoissa tapauksissa. Syy on löydettävissä kokonaan toiselta suunnalta, se on - meistä itsestämme. On niin peräti helppoa nähdä ja puhua rikasta, joka on veljen silmässä. Ei siinä kysytä mitään taitoa. Mutta toista on huomata ja tunnustaa, että meidän laitamme on vielä huonommin, koska meidän omassa silmässämme on malja.

Näinhän menettelivät myös fariseukset ja kirjainoppineet. Kerran he toivat Jeesuksen luokse aviorikoksesta kiinni otetun naisen päästäkseen siten syyttämään häntä. Sillein Jeesus sanoi heille: "joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä." Mutta he menivät kaikki pois, sillä "heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi."

Me muistamme myös fariseuksen ja publikaanin erilaiset rukoukset temppeleissä, kuinka edellinen vetoaa omiin hyviin tekoihinsa ja vertaa itseänsä syntiseen publikaanin ollen omasta mielestään häntä paljon parempi. Sen sijaan publikaanin yksinkertainen rukous: "Herra armahda minua syntistä" todisti nöyrää ja särjettyä sydäntä, joka ei etsinyt toisten vikoja, vaan näki omat syntinsä sellaisina kuin ne todellisuuudessa ovat - kadottavina, ja siksi hän tunsi myös tarvitsevaansa armahdusta.

Jos me olemme rehellisiä omaa itseämme kohtaan, niin me tunnemme itsemme noissa ulkokullatuissa Jeesuksen vihamiehissä. Sillä kuinka usein olemmekaan heittäneet lähimmäistämme kivellä ja asettaneet itsemme ulkonaisesti hurskaan fariseuksen tavoin toisten yläpuolelle. Me olemme ottaneet itsellemme tuomarin valtuudet, jotka eivät meille kuulu, sillä me itse teemme samoja tekoja mistä toista tuomitsemme. Vain yksi on kaiken tuomitsija ja se on Herra. Siksi Raamattu kieltää meitä tuomitsemasta, ettei meitä itseämme tuomittaisi samalla tuomiolla,

minkä me toisista langetamme.

Eikö tällainen rakkaudeton ja vikoileva mieli ole todistus ihmisen ylpeydestä, ihmissydämen perinpohjaisesta turmeltuneisuudesta? Mutta - ilman Jumalaa ei kukaan voi päästä vapaaksi vikoilevasta ja ylpeästä sydäimestä, sillä ilman Jumalaa ihminen ei voi tehdä mitään muuta kuin syntiä. Siksi me kaikki tarvitsemme Kristuksen veren puhdistavaa, sovittavaa ja anteeksiantavaa voimaa päästäksemme synneistämme Jumalan lasten vapauteen. Vain Kristus voi saada tämän muutoksen meissä aikaan. Siksi Sana kehoittaa meitä nöyrytymään Jumalan väkivän käden alle, että hän meidät aikanansa koroittaisi. Sillä "joka itsensä ylentää, se alennetaan; ja joka itsensä alentaa, se ylennetään."

Pastori.

K u n n i a m e r k i t

Vm. 1
Pvm:llä 6.7.43 korpr. Vilho R i i k o s e l l e 9.ptri

Y l e n n e t t y j a n i m i t e t t y
pvm:llä 17.7.43

Ylikersantiksi:

Kers. M o n o n e n, Antti 8.ptri

Kersanteiksi:

Alik. K o n t k a n e n, Matti -"
"- M u t n a n e n, Martti -"
"- J u n t t i l a, Arttur Mikael 9.ptri
"- K u i t t i n e n, Leo Teodor -"
"- S u o m a l a i n e n, Onni Veikko -"

Alikersanteiksi:

Korpr. M a i m s t r ö m, Lars 7.ptri
"- H e i n o n e n, Heimö 8.ptri
"- P u u s t j ä r v i, Väinö -"

Korpraaleiksi:

Tlm. A n t i n o j a, Eino PstoE
"- K i l p e l ä i n e n, Veikko -"
"- H ä m ä l ä i n e n, Sakari 8.ptri
"- J u u s e l a, Niilo -"
"- M o n o n e n, Juho -"
"- H y t t i n e n, Reino 9.ptri
"- K a r t t u n e n, Heikki -"
"- K o r h o n e n, Uuno -"
"- M o n o n e n, Tauno -"

A S E V E L I - U U T I S I A .

Asevelitalojen rakennustyö alkoi monien mielessä loppu-aikoina varmaan tuntua pitkälliseltä, mutta nyt ne ovat puolestamme täysin valmiit. Työt lopetettiin heinäkuun 3. p:nä kestettyään koko rakennustyö 21 viikkoa. Työtä aloitettaessa oli rakennusryhmässä 16 miestä, mutta keskimääräinen vahvuus vaihteli 11 - 14 mieheen. Oman kirveensä jäljen seinään löi kaikkiaan 26 eri miestä, joista koko työajan oli rakennuksilla vain 6 miestä.

Mitä työn laatuun tulee, on se suoritettu hyvin, josta kirvesmiehet saakoot kaiken kiitoksen. Kun tietää, että rakennukset kotiseudulla tulevat joka suhteessa olemaan suuren mielenkiinnon kohteena, niin ymmärtää hyvin, ettei työssä ole käynyt hutiloiminen päinsä. Ja kyllä niitten salvoksia ja seinäpintoja kelpaakin näyttää.

Nyt ovat seinät valmiiksi merkatut ja saavat kuivua muutamana viikona, kunnes niitten kuljetus alkaa sijoituspaikoilleen. Siellä ovat kotirintaman aseveljet lupautuneet huolehtimaan talojen saattamisesta asumiskuntoon, joten tämän yhteistyön tuloksena voimme syksyllä luovuttaa neljälle perheelle oman kodin.

E. L.

Hiukkasan luonnontiedettä.

Jo viime vuosisadalla suoritettut tutkimukset osoittivat, että maamme valtiollinen itäraja ei suinkaan yhtynyt Suomen ja Ferno-Skandian luonnontieteelliseen itärajaan. Maisemat, maaperä, kasvillisuus, sanalla sanoen koko luonto, jatkuu tuon rajan takana tyypillisesti suomalaisena vielä kauas. Muutamat eroavaisuudet, joita olemme huomanneet täällä kulkiessamme ovat johdettavissa ihmisen vaikutuksesta - tai vaikutuksen puutteesta (esim. viljellyt maat, kylät ja ryteikköiset aarniometsät).

Joskaan luonnossa ei yleensä esiinny mitään jyrkkiä rajoja, on siinä kuitenkin vyöhykkeitä, joilla luonnon muuttuminen toisenlaiseksi on niin nopeaa ja selvää, että sen jokainen tarkastelija huomaa. Vai emmekö esim. me olisi tulleet havainneeksi, että kuivat, puolukkaa, kanervaa ja jäkälää kasvavat mäntykan-kaat samoin kuin yhtä aitosuomalaiset kallioiset mäennyppylät ja soraharjut täältä miltei puuttuvat, mutta lomalle mennessä pian tulevat vastaan kotimaan esimakuna. Me juuri asustamekin nykyisin luonnontieteellisen Suomen kaakkoisrajalla, joka monien yhteensattuvien seikkojen mukaan kulkee Syvärin virran seuduilla. Eräänä rajapyykkinä on mainittu viimeinen suurempi kallio, Sthe-

leki (=kallio). Sen eteläpuolella ovatkin samanlaiset paikat niin harvinaisia, että nimitys "kallio" ei aiheuta sekaannusta. Mutta luonnon suurpiirteisyyttä osoittaa tämän rajan leveys: näillä meidän seuduillamme on vielä monia paikkoja, jotka voisivat olla kotiseutumme metsistä siirrettyjä, ja varmaan saisinme kulkea vielä pitkälti, ennenkuin oudot, vaakasuorat naakerrostumat muuttaisivat maiseman ja kasvillisuuden venäläiseksi, tulvaniittyjen reunustamien, laiskasti virtaavien jokien halkomaksi reheväksi tasangoksi.

Vaikka useimmat väittävät nähneensä täällä paljon "senmoisia kukkia, joita ei Suomessa kasva", eroaa tšekäläinen, Syvärin Karjalan kasvisto, t.s. kasvilajisto, melko vähän Laatokan Karjalan lehtoalueista. Sama komea, isolehtinen sinikukkainen ukonhattu rehoittaa täällä lehdoissa ja kuusikoissa kuin Sortavalan seudun lehdoissakin; nonien ihmettelämä keltakukkainen, latvastaan violetti lehtomaitikka on siellä yhtä yleinen kuin täälläkin, lehmus eli niinipuu ja vaahtera kasvavat villinä myös kotimaassa j.n.e. Mutta on sellaisiakin yrtejä muutamia, joita ei valtiollisen Suomen alueelta ole tavattu. Näistä mainittakoon ennen muita alueemme kosteilla pelloilla ja käyttämättömillä teillä kasvava Andropogon filiformis Retz., jolla ei ole vielä suomalaista nimeäkään. Muita harvinaisuuksia ovat täällä aivan yleinen, kotisuomessa vain pohjoisessa kasvava sinikuusama-pensas, tšekäläisiä kosteita niittyjä kesäkuussa punaava koman-tatar, monet rehevää maata vaativat sarat lettomaisilla niityillä vanhojen asutuskeskusten runsaat ihmisen mukana levinneet n.s. "ruderaatit" y.m.

Kasvillisuus, s.o. ne yhdykunnat, joissa kasvit kasvavat, on täällä huomattavasti toisenlaista kuin kotimaassa. Puuttumatta tähän tarkemmin voi todota, että hedelmällisellä ja vettä huonosti läpäisevällä maanlaadulla on etenkin lehto- ja suoniittyjen kasvillisuuteen suuri vaikutus.

Mitä eläinmaailman tulee, on Itä-Karjalan riistarikkaus tullut meidänkin seuduillamme todetuksi, vaikka parhaat hirvikarhu-, jopa näätä- ja ilvesmaatkin ovat Syvärin pohjoispuolella. Pikkuimettäväisiä, hiiriä, myyriä y.m. on täällä runsaasti. Hiiriä on paljon muitakin lajeja kuin kotihiiriä, m.m. keltainen, siimasselkäinen peltuhiiri. - Linnustossa on näitä pikkuotuksia syöville petolinnuilla huomattava osuus. Esim. Äänisen rannan soilla lentee vaalea sinihaukka. Itäiset kertut, viitakerttu, mainio yölaulaja (pesää ei löydetty Suomessa) ja sirkkakerttu, jonka ääni on kuin sähkökellon pirinää, asustavat kosteillalappensasmailla, edellinen jopa kylissäkin.

Paljon sellaista saa täällä nähdä, kasveja ja eläimiä joita ei kotiseudulla ole tavannut. Silmät auki vain. Suomen kaakoisreunalta ei tähän asti ole juuri ollenkaan tietoja. Pitkät ajat täällä asuessamme on meillä tilaisuus tutustua tähän puoleen. Jos jotakin erikoista löytyy, ottaa kiitollisuudella vastaan kaikkea kasvi- ja eläinkuntaan kuuluvaa Ruotsalo Lahdessa.

R.

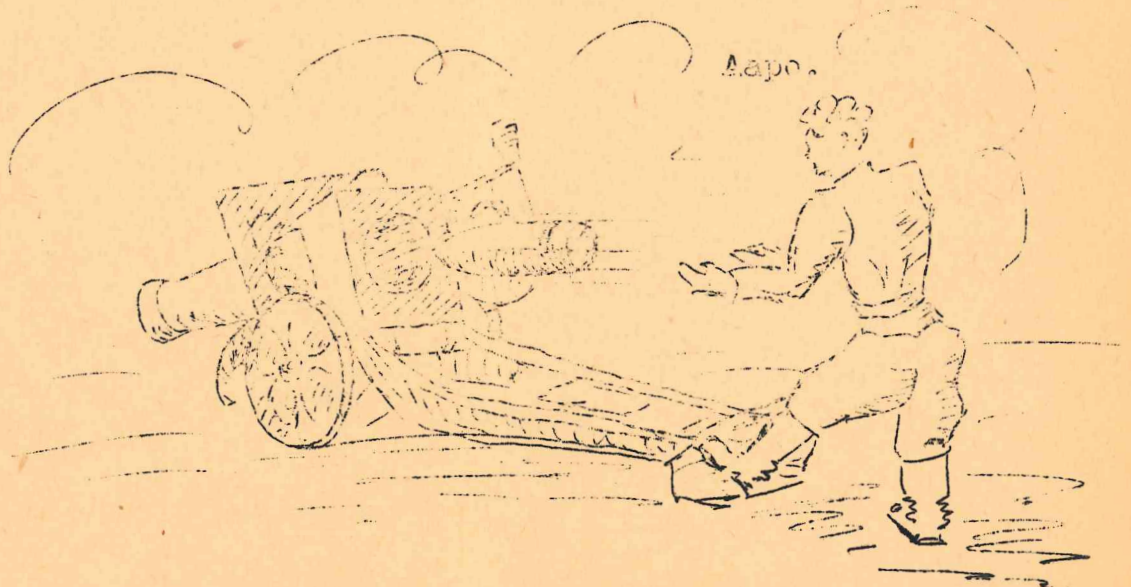
I l o i n e n "n o k i k a u l a".

Huh-hei, hellurei, olen polkkä "nokikaula",
huh-hei, hellurei, ei suru mua paina.
Joskus kyllä keljuttaa ja korpee,
ja mieliala hieman matalaksi lankee.
Mutta huh-hei, hellurei huudan minä kohta,
ja huh-hei, hellurei, - se on ihan totta.

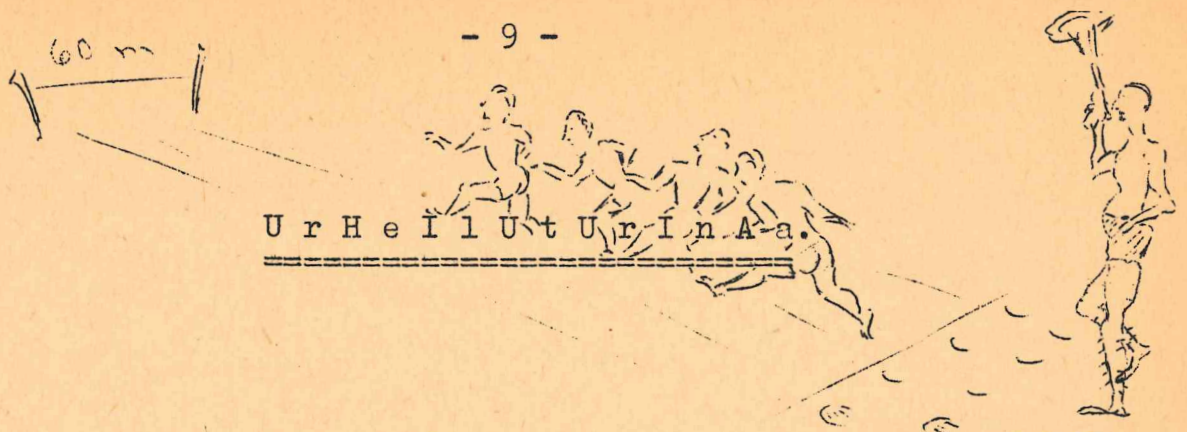
Huh-hei, hellurei, olen ikivanha "korppi",
huh-hei, hellurei, ja ilosta mulla soppi,
siin vuolijaiset riemuista rikkahista,
kattoparrut taivon iloista ikuisista.
Siks: huh-hei, hellurei, ääneni aina kaikaa,
ja huh-hei, hellurei, iloa korsuni raikaa.

Huh-hei, hellurei, musta tullut on jormu,
huh-hei, hellurei, olen todellinen hirnu,
aamusta iltaan huoletonna rallatan,
kun luona saapuu sytyttää tupakan.
Huh-hei, hellurei, hyvä ole en mulla,
huh-hei, hellurei, enkä ole aivan nolla.

Huh-hei, hellurei, minä jynssään ja rassaan,
huh-hei, hellurei, pötköä putkeen passaan.
Sytyttimen kruunuun kiittän niin jukoliste,
ett' aamon vanden ololle tuli pääteposte.
Siks: huh-hei, hellurei, lentää linjassa kuraa,
ja huh-hei, hellurei, ma huudan ain: huraa.

18. ja 19.7 järjestettiin pston urheilukentällä suuret urheilupäivät, jolloin jokaisella halukkaalla oli tilaisuus suorittaa helpohko sotilasurheilumerkki. Suorituslajeina olivat 60 m juoksu (yläraja 8,9 sek.), korkeushyppy (125 cm.), kuulantyyöntö (7,2 kg - 7,5 m.), pituushyppy (425 cm.), 1500 m. juoksu (6,10,0), 3000 m. juoksu (14,30). 150 m:n uinti komea toisen pitkistä juoksuista. 15 km:n marssi kuuluu myös pakolliseen ohjelmaan ja ensimmäinen suoritus tapahtui 22.7. Marssin jälkeen pitää vielä pystyä heittelemään käsikranaatteja melkoisen kauas ja melkoisella tarkkuudellakin.

60 m:n juoksussa nähtiin tiukkoja neljän miehen erinä Onnistuipa val.upseerikin työntämään " pitkän rintansa " maalliviivalle yhtäaikaaisesti adjutanttin ja läh.upseerin kanssa. Luutn. Laukkanen, kisojen tkpk-mies, ikuisti tapauksen kameralaan. Liiksi kuumenneita juoksijoita varten oli radan päätepisteeseen järjestetty komea uima-allas, ääriään myöten täynnä raikasta lähdevettä

Kilpailujen lähettäjä: Tahvo Talonmies upouudessa toimitsijanpuvussa (s.o. lakki, olematon paita, uimahousut, pistooli ja kupumaha).

Kilpailujen ylitoimitsija ja kuuluttaja ylikers. Leinonen ysistä. Säikytteli komealla äänellään kilpailijat yrittämään kaikkensa. Apuinnoittajina toimivat soittokunta väep.Haapalaisen johdolla sekä Sipponen & Kumpp.

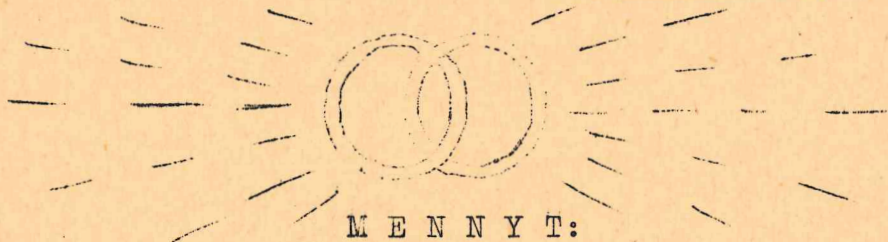
Haastattelimme kilpailijoita:

Komentaja vs.: Mikäpä siinä. Kuulan ominaispaino ei kuitenkaan mielestäni oikein vastaa nykyistä elinkustannusindeksiä. Käsikranaatitkaan eivät ole annettujen päiväkäskyjen mukaisia.

Val.upseeri: Helppoa, helppoa, perin helppoa. 1500 m. minun rakenteellani varustetulle juoksijalle aivan liianlyhyt.

Korpr. Kuismin: Olen tyytymätön korkeushypyn järjestelyyn. Miksi ei kilpailijoille oltu järjestetty tilaisuutta hypätä myös ylhäältä alaspäin. Onhan korkeus niinkin päin hypäten aivan sama.

PAKANAN PERHEUUTISIA

K i h l o i h i n

Tkm H u k k i, Martti, 9. ptri, ja nti Ida E r h o l t z,
Hyvinkää.

Alik. P e r ä l ä, Erkki, PstoE, sekä nti Soila V i k m a n,
Turku.

N a i n i s i i n:

Kers. L e i s t i, Arvo, 7.ptri, ja nti Hilda P u s a,
Lappeenanta.

T U L L U T:

Terve tyttö rakennuskorpraali Veikko J u n n i s e l l e,
9.ptri

Terve poika tkm. Tauno P i e t a r i s e l l e,
9.ptri

O i k a i s u

Kers. A. Mononen kolonnasta oli
jättänyt näyttelyyn 2 puhdetyötä.
Valitamme erehdystä luopio-lu
ettelossa.

I l m o i t u s

Armeijan lippujuhlassa otettuja
valokuvia saatavissa vielä alik.
Raikkaalta, puh. Arvo a 5 mk.

